

אצלו שליחות, שהרי הקדוש ברוך הוא עשה שליחות בכל, וכמה שלוחים יש לקדוש ברוך הוא, שלא אמר דבריהם שיש בהם רוח בלבד, אלא אפלו אותם דברים שאין בהם רוח.

פתח ואמר, (חכוקט) כי אכן מquier תזעך וככפיס מעין יעננה. כמה יש לאדם להזהר מהחטאיו שלא יחטא לפני הקדוש ברוך הוא. ואם יאמר מי יעד בו? הרי אני בתיו ועתים של ביתו יעדנו בו. ולפעמים הקדוש ברוך הוא עשה בו את עולשה בהם שליחות. בא ראה, מטה אהרן שהוא עז ישב, הקדוש ברוך הוא עשה בו את ראשית הנשים, ושתי שליחות נעשו בו. אחד שהוא עז ישב, ובלו את אותם התפינימים שלהם, ואחד שהרי לשעה אחת חור בריהם ונעשה ברירה.

אמר רבבי אלעזר, תפח רוחם של אותם שאומרים, שלא עתיד הקדוש ברוך הוא להחיקות מתים, ואיך עשה מהם ברירה חיקשה. יבואו יראו אותם הטעפים את הרשעים, הרחוקים מן התורה, רחוקים ממנה, כדי אהרן היה מטה, עז ישב, והקדוש ברוך הוא לפיו שעה הפה אותו לברירה משנה ברוח וגוף. אותם גופים שהיו בהם רוחות ונשומות קדושות ושמרו את מצות התורה והשתתקלו בתורה יומם ולילה, והקדוש ברוך הוא טמן אותם בעפר - אחר כך בזמן שיחדש את העולם על אחת כמה וכמה שיעשה אותם ברירה חיקשה.

אמר רבבי חייא, ולא עוד, אלא שאוטו גוף שחיה, יקים. משמע שבתווב (ישעה כ) יחי מתייך ולא כתיב יברא, משקע שהם בריות אבל יחי. שהרי עצם אחת

למלה אבטחה. אהדר רישיון וחמא ליה. אמר, ורקאי שליחותא אית גביה. דהא קדשא בריך הוא בכלא עבד שליחותה, ובמה שליחין אית ליה לקודשא בריך הוא, דלא תימא מלין אית בהו רוחא בלחוּדייהו, אלא אפילו איןון מלין דלית בהו רוחא.

פתח ואמר, (חכוקט ב) כי אכן מquier תזעך וככפיס מעין יעננה. כמה אית ליה לבך נesh לאזונתרא מהחובי, דלא יחתא קמי קדשא בריך הוא. ואי יימא מאן יסחיד ביה. הא אبني ביתיה ועני ביתיה יסחידו ביה. ולזמנין קדשא בריך דארון, דאייהו עזא יבישא, קדשא בריך היא שירותא דנסין עבד ביה, ותורי שליחותי ביה אתבעידו. חד דאייהו עזא יבישא ובלע לאינון פנינייא דילחון. ומד דהא לשעתא אתהדר ברוחא ואתבעיד ברירה.

אמר רבבי אלעזר, תפח (דף כ"ח ע"ב) רוחיהון, דאיינון דאמירין, דלא זמין קדשא בריך הוא לאחיה מתייא, והיה יתבעיד מנוייה ברירה סדקא. ייתון ויחמון איינון טפשאין חייביא, רחיקין מאורייתא, רחיקין מנניה, בידיה דארון קוה חוטרא, עזא יבישא, וקדשא בריך הוא לפום שעטא אהדר ליה ברירה, משניא ברוחא וגופה. איןון גופין, דהוו בהו רוחין ונשימותן קדיישין, ונטרו פקודי אוריתא, ואשגדלו באורייתא יממא וליל, וקדשא בריך הוא טמיר לוז בעפרא, לבתר, בזמנא דיחדי עלמא, על אחת כמה

ובמה דיעבד להו ברירה סדקא. אמר רבבי חייא, ולא עוד, אלא דההוא גופא דהוה, יקים. משמע דכתיב, (ישעה כ"ז) יחי מתייך, ולא כתיב יברא, משמע דברין